

Stan Lakeside Kodeks Cywilny

Postanowienia wstępne:

Art. 1. Kodeks niniejszy reguluje stosunki cywilnoprawne między osobami fizycznymi i osobami prawnymi.

Art. 2. Ustawa nie ma mocy wstecznej, chyba że to wynika z jej brzmienia lub celu.

Art. 3. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Art. 4. Jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary, domniemywa się istnienie dobrej wiary.

Dział I

Osoby fizyczne

Rozdział I

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych

Art. 5. Każdy człowiek od chwili urodzenia ma zdolność prawną.

Art. 6. Pełnoletnim jest, kto ukończył lat osiemnaście.

Art. 7. Pełną zdolność do czynności prawnych nabywa się z chwilą uzyskania pełnoletności.

Art. 8. Nie mają zdolności do czynności prawnych osoby, które nie ukończyły lat trzynastu.

Art. 9. § 1. Nie mają zdolności do czynności prawnych osoby niepoczytalne.

§ 2. O niepoczytalności decyduje funkcjonariusz EMS od rangi starszego sanitariusza.

§ 3. Niepoczytalność jest ustalana na okres od 60 do 240 miesięcy.

§ 4. Niepoczytalność diagnozowana na podstawie zachowań "nie normalnych" tzn. odstających od powszechnie panujących standardów społecznych.

§ 5. Funkcjonariusz EMS jest zobowiązany do zamieszczenia informacji o czasie okresu niepoczytalności obywatela na stronie stanu w odpowiednim dziale.

Art. 10. Czynność prawna dokonana przez osobę, która nie ma zdolności do czynności prawnych, jest nieważna.

Art. 11. § 1. Osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych może bez zgody przedstawiciela ustawowego rozporządzać swoim zarobkiem.

§ 2. Chyba , że sąd zadecyduje inaczej.

Art. 12. Za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Art. 13. Dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

Art.13.1 §1. Dobra osobiste człowieka, jak w szczególności nietykalność mieszkania pozostają pod ochroną prawa niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

§2. Nie dotyczy służb , które mają uzasadnione powody aby w przypadkach szczególnych naruszyć wcześniej wymieniony [**Art. 13.1** §1. **KC.**].

Art. 14. § 1. Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel.

§ 2. Jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia.

Rozdział II

Miejsce Zamieszkania

Art. 15. Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejsce, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Art. 16. Można mieć tylko jedno miejsce zamieszkania.

Art. 16.1 §1. Każdy obywatel ma obowiązek wysłania pisma do urzędu miasta, na którym widnieje jego miejsce zamieszkania.

§ 2. Każdy obywatel ma obowiązek wysłania pisma do urzędu miasta, na którym widnieje spis jego nieruchomości bez uwzględnienia miejsca zamieszkania, które musi zostać zgłoszone na mocy **[Art. 16.1 § 1. KC.]**

Art. 16.2 §1. Funkcjonariusz policji od rangi komisarza ma prawo do wystąpienia do sądu lub burmistrza o udostępnienie miejsca zamieszkania danego obywatela.

§ 2. Funkcjonariusz policji od rangi komisarza ma prawo do wystąpienia do sądu o udostępnienie miejsca zamieszkania danego obywatela na zasadach **[Art.13.1 §2. KC.]**

Dział II

Osoby prawne.

Art. 17. Osobami prawnymi są Skarb Państwa i jednostki organizacyjne.

Art. 17.1 § 1. Do jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, stosuje się odpowiednio przepisy o osobach prawnych.

§ 2. Jeżeli przepis odrębny nie stanowi inaczej, za zobowiązania jednostki, o której mowa w **[Art 17.1 § 1. KC.]**, odpowiedzialność subsydiarną ponoszą jej członkowie; odpowiedzialność ta powstaje z chwilą, gdy jednostka organizacyjna stała się niewypłacalna.

Art. 18. § 1. Jednostka organizacyjna uzyskuje osobowość prawną z chwilą jej wpisu do właściwego rejestru.

Art. 19. § 1. Jednostka organizacyjna, ma 48 godzin na spełnienie zobowiązań finansowych względem osoby fizycznej.

§ 2. Jednostka organizacyjna, ma 7 dni na spełnienie zobowiązań finansowych względem innej jednostki organizacyjnej.

Art. 19.1 § 1. Osoba prawna aby spełnić zobowiązania finansowe względem osoby fizycznej lub innej jednostki organizacyjnej pozyskuje kapitał z funduszu danej jednostki organizacyjnej.

§ 2. Jednostka organizacyjna musi mieć ustaloną kwotę , która spoczywa na funduszu danej jednostki organizacyjnej.

§ 3. Wysokość kwoty spoczywającej na funduszu danej jednostki organizacyjnej ustala burmistrz miasta Lakeside.

§ 4. Kapitał wpłacany jest przez Burmistrza co 14 dni poczynając od 16 kwietnia 2016 roku.

Art. 20. Kto jako organ osoby prawnej zawarł umowę w jej imieniu nie będąc jej organem albo przekraczając zakres umocowania takiego organu, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania.

Art. 21. § 1. Skarb Państwa nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania państwowych osób prawnych.

Art. 21.1 § 1. W przypadku członków podmiotów , które są jednostkami organizacyjnymi odpowiedzialność za zawarte umowy ponosi członek (osoba fizyczna).

§ 2. Jeśli członek podmiotu jakim jest jednostka organizacyjna nie jest w stanie zadośćuczynić szkód które wyrządził , a w chwili zawarcia umowy był związany z jednostką organizacyjną , do zadośćuczynienia szkody może zostać pociągnięta jednostka organizacyjna.

Dział III

Przedsiębiorcy i ich oznaczenia

Art. 22.1 Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w **[Art 17.1 § 1. KC.]** prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

Art. 22.2 § 1. Przedsiębiorca działa pod firmą.

§ 2. Firmę ujawnia się we właściwym rejestrze, chyba że przepisy odrębne.

Art. 22.3 § 1. Firma przedsiębiorcy powinna się odróżniać dostatecznie od firm innych przedsiębiorców prowadzących działalność na tym samym rynku.

§ 2. Firma nie może wprowadzać w błąd, w szczególności co do osoby przedsiębiorcy, przedmiotu działalności przedsiębiorcy, miejsca działalności, źródeł zaopatrzenia.

Art. 22.4 Firmą osoby fizycznej jest jej imię i nazwisko. Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy, miejsce jej prowadzenia oraz innych określeń dowolnie obranych.

Art. 22.5 § 1. Firmą osoby prawnej jest jej nazwa

§ 2. Firma zawiera określenie formy prawnej osoby prawnej, które może być podane w skrócie, a ponadto może wskazywać na przedmiot działalności, siedzibę tej osoby oraz inne określenia dowolnie obrane.

§ 3. Przedsiębiorca może posługiwać się skrótem firmy.

Art. 22.6 Zmiana firmy wymaga ujawnienia w rejestrze. W razie przekształcenia osoby prawnej można zachować jej dotychczasową firmę z wyjątkiem określenia wskazującego formę prawną osoby prawnej, jeżeli uległa ona zmianie. To samo dotyczy przekształcenia spółki osobowej.

Art. 22.7 Przedsiębiorca, którego prawo do firmy zostało zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać usunięcia jego skutków, złożenia oświadczenia lub oświadczeń w odpowiedniej treści i formie, naprawienia na zasadach ogólnych szkody majątkowej lub wydania korzyści uzyskanej przez osobę, która dopuściła się naruszenia.

Dział IV

Mienie

Art. 23. Mieniem jest własność i inne prawa majątkowe.

Art. 23.1 Własność i inne prawa majątkowe, stanowiące mienie państwowe, przysługują Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym

Art. 24. Rzeczami w rozumieniu niniejszego kodeksu są tylko przedmioty materialne.

Art. 25. § 1. Nieruchomościami są budynki trwale z gruntem związane

Dział V

Czynności prawne

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 27. W razie zawarcia umowy, której wykonanie czyni całkowicie lub częściowo niemożliwym zadośćuczynienie roszczeniu osoby trzeciej, osoba ta może żądać uznania umowy za bezskuteczną w stosunku do niej, jeżeli strony o jej roszczeniu wiedziały albo jeżeli umowa była nieodpłatna. Uznania umowy za bezskuteczną nie można żądać po upływie 7 dni od jej zawarcia.

Dział VI

Zawarcie umowy.

Art. 28. § 1. Oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy.

§ 2. Jeżeli oferent nie oznaczył w ofercie terminu, w ciągu którego oczekiwać będzie odpowiedzi, oferta złożona w obecności drugiej strony albo za pomocą środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość przestaje wiązać, gdy nie zostanie przyjęta niezwłocznie; złożona w inny sposób przestaje wiązać z upływem czasu, w którym składający ofertę mógł w zwykłym toku czynności otrzymać odpowiedź wysłaną bez nieuzasadnionego opóźnienia.

Art. 29.1 § 1. Oferta złożona w postaci elektronicznej wiąże składającego, jeżeli druga strona niezwłocznie potwierdzi jej otrzymanie.

§ 2. Przedsiębiorca składający ofertę w postaci elektronicznej jest obowiązany przed zawarciem umowy poinformować drugą stronę w sposób jednoznaczny i zrozumiały o:

- [1] czynnościach technicznych składających się na procedurę zawarcia umowy;
- [2] skutkach prawnych potwierdzenia przez drugą stronę otrzymania oferty;
- [3] zasadach i sposobach utrwalania, zabezpieczania i udostępniania przez przedsiębiorcę drugiej stronie treści zawieranej umowy;

Dział VII

Przedstawicielstwo

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 30. § 1. Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, można dokonać czynności prawnej przez przedstawiciela (pełnomocnictwo).

§ 2. Czynność prawna dokonana przez przedstawiciela w granicach umocowania pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego.

Art. 31. Umocowanie do działania w cudzym imieniu może opierać na oświadczeniu reprezentowanego na stronie stanu

Rozdział II

Pełnomocnictwo

Art. 32. § 1. Pełnomocnictwo może być w każdym czasie odwołane, chyba że mocodawca zrzekł się odwołania pełnomocnictwa z przyczyn uzasadnionych treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa.

§ 2. Umocowanie wygasa ze śmiercią lub utraceniem zdolności prawnej przez mocodawcę lub pełnomocnika.

Art. 33. § 1. Jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta

§ 2. W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę w cudzym imieniu, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.

Art. 34. Jednostronna czynność prawna dokonana w cudzym imieniu bez umocowania lub z przekroczeniem jego zakresu jest nieważna.

Art 35. Jeżeli pełnomocnik po wygaśnięciu umocowania dokona w imieniu mocodawcy czynności prawnej w granicach pierwotnego umocowania, czynność prawna jest ważna, chyba że druga strona o wygaśnięciu umocowania wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć.

Art. 36. Pełnomocnikiem może zostać każdy z departamentu sprawiedliwości , oraz stażysta.

Art. 37. Jeżeli mocodawca ustanowił kilku pełnomocników z takim samym zakresem umocowania, każdy z nich może działać samodzielnie, chyba że co innego wynika z treści pełnomocnictwa.

Dział VIII

Termin

Art. 38. Jeżeli ustawa, orzeczenie sądu lub decyzja innego organu państwowego albo czynność prawna oznacza termin nie określając sposobu jego obliczania, stosuje się przepisy poniższe.

Art. 39. § 1. Termin oznaczony w dniach kończy się z upływem ostatniego dnia.

§ 2. Jeżeli początkiem terminu oznaczonego w dniach jest pewne zdarzenie, nie uwzględnia się przy obliczaniu terminu dnia, w którym to zdarzenie nastąpiło.

Dział IX

Treść i wykonywanie własności

Art. 40. W granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.

Art. 41. § 1. Właściciel nie może się sprzeciwić użyciu a nawet uszkodzeniu lub zniszczeniu rzeczy przez inną osobę, jeżeli to jest konieczne do odwrócenia niebezpieczeństwa grożącego bezpośrednio dobrom osobistym tej osoby lub osoby trzeciej. Może jednak żądać naprawienia wynikłej stąd szkody.

§ 2. Przepis powyższy stosuje się także w razie niebezpieczeństwa grożącego dobrom majątkowym, chyba że grożąca szkoda jest oczywiście i niewspółmiernie mniejsza

aniżeli uszczerbek, który mógłby ponieść właściciel wskutek użycia, uszkodzenia lub zniszczenia rzeczy

Art. 42. Domniemywa się, że mury, płoty, miedze, rowy i inne urządzenia podobne, znajdujące się na granicy gruntów sąsiadujących, służą do wspólnego użytku sąsiadów. To samo dotyczy drzew i krzewów na granicy.

Dział X

Nabycie i utrata własności

Rozdział I

Przeniesienie własności

Art. 43. Umowa sprzedaży, zamiany, darowizny, przekazania nieruchomości lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia własności rzeczy co do tożsamości oznaczonej przenosi własność na nabywcę.

Art. 44. § 1. Jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze.

§ 2. Jednakże gdy rzecz zgubiona, skradziona lub w inny sposób utracona przez właściciela zostaje zbyta przed upływem 3 dni od chwili jej zgubienia, skradzenia lub utraty, nabywca może uzyskać własność dopiero z upływem powyższego 3 dniowego terminu. Ograniczenie to nie dotyczy pieniędzy i dokumentów na okaziciela ani rzeczy nabytych na urzędowej licytacji publicznej lub w toku postępowania egzekucyjnego.

Dział XI

Ochrona własności

Art. 45. § 1. Właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

§ 2. Przeciwno osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń.

Art. 46. Roszczenia właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy, o zwrot pożytków lub o zapłatę ich wartości, jak również roszczenia o naprawienie szkody z powodu pogorszenia rzeczyprzedawniają

się z upływem roku od dnia zwrotu rzeczy. To samo dotyczy roszczeń samoistnego posiadacza przeciwko właścicielowi o zwrot nakładów na rzecz.

Dział XII

Posiadanie

Art. 47. Posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny).

Art. 48. Posiadacz samoistny nie traci posiadania przez to, że oddaje drugiemu rzecz w posiadanie zależne.

Art. 49. Kto rzeczą faktycznie włada za kogo innego, jest dzierżycielem.

Art. 50. Domniemywa się, że posiadanie jest zgodne ze stanem prawnym. Domniemanie to dotyczy również posiadania przez poprzedniego posiadacza.

Art. 51. § 1. Posiadacz może zastosować obronę konieczną, ażeby odeprzeć samowolne naruszenie posiadania.

§ 2. Posiadacz nieruchomości może niezwłocznie po samowolnym naruszeniu posiadania przywrócić własnym działaniem stan poprzedni.

Art. 52. § 1. Przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń.

§ 2. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu 7 dni od chwili naruszenia.

Dział XIII

Bezpodstawne wzbogacenie

Art. 53. Kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Art. 54. Obowiązek wydania korzyści lub zwrotu jej wartości wygasa, jeżeli ten, kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się korzyści lub zużywając ją powinien być liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

by Granit Kowalski

Niniejszy dokument nabiera mocy prawnej od dnia 27/04/2016